

ikke alene paa mine egne Vegne, men paa mit Partis Vegne.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han agter i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Tillægsafgift paa Vin og om Ophævelse af Lov Nr. 665 af 21. December 1918 vedrørende samme Afgift.

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Finansministeren, for at han kan fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Tillægsafgift paa Vin og om Ophævelse af Lov Nr. 665 af 21. December 1918 vedrørende samme Afgift. Den Tillægsafgift paa Vin, som i Øjeblikket er gældende her i Landet, er, som alle ved, meget høj. Den beløber sig for de dyre Vine, Vine over 3 Kr. pr. Helflaske, til 150 pCt. af Anskaffelsesprisen. Ved Anskaffelsesprisen forstaaer man den Pris, som Varen koster, naar den er indført her i Landet, med Fragt, andre Omkostninger og Told. For Vine under 3 Kr. pr. Flaske er der en lavere Afgift, og for Vine under 2 Kr. er der en yderligere Nedsættelse, som ærede Medlemmer kender af den gældende Lov. Efter det Forslag, jeg herved har den Ære at fremsætte, nedsættes Tillægsafgiften paa Vine saaledes, at den for alle Vine over 3 Kr. pr. Flaske bliver 70 pCt. af Anskaffelsesværdien og for Vine under 3 Kr. kun bliver 35 pCt. af denne Pris. Aarsagen til, at dette Lovforslag fremsættes, er den, at det af adskillige Grunde turde være rigtigt ikke at fastholde en saa høj Afgift, og at Tilførselen af Vine snarere vil lettes gennem en saadan Nedsættelse, end man kan vente, at der vil ske stærk Tilførsel, naar Vinskatten vedblivende er saa høj. Der har fra første Januar til nu været overordentlig ringe Tilførsel af Vin, og man tør antage, at Statskassen ikke vil lide noget med Hensyn til det finansielle Udbytte af Tillægsafgiften, naar

en saadan Nedsættelse finder Sted. Tillægsafgiften paa Vin er for Finansaaret 1919—20 anslaaet til at indbringe 5 Mill. Kr., og man kan gaa ud fra, at ogsaa med en saadan Nedsættelse vil dette Beløb, som altsaa er ventet ifølge vor hele finansielle Ordning, indkomme.

Efter den gældende Lov skal Tillægsafgiften paa Vin tilbagebetales ved Lovens Ophør til de handlende, som ligger inde med Varelagre, for hvilke Afgiften er betalt, men derimod ikke tilbagebetales til private, Hoteller, Restauranter o. l. Dette gælder for begge de to Love, som omhandler denne Afgift. Det foreslaas nu, at Tilbagebetaling sker med Hensyn til den ved Lov af 21. December 1918 fastsatte Afgift, men ikke for Tillægsafgiften efter Loven af 1917, idet Vin, der er tillægsafgiftsberettiget efter denne Lov, neppe vil have Vanskelighed ved at staa sig i Konkurrencen med nu indført Vin, da denne indføres til saa meget højere Priser. Derimod foreslaas det altsaa, at Tillægsafgiften i Henhold til Lov af 21. December 1918 tilbagebetales for Tidsrummet 1. Januar—1. Maj, til hvilket Tidspunkt det er Meningen, at Loven — hvis Lovforslaget altsaa ophøjes til Lov — skal træde i Kraft. Endelig foreslaas det, at denne Tillægsafgift paa Vin skal gælde indtil Udgangen af Kalendaraaret 1920, og det af den Grund, at Spørgsmaalet om Vintold og derigennem om Vinafgift maa tænkes at komme til at foreligge paa afgørende Maade ved den Toldlovsforhandling, som man vil komme til i Slutningen af næste Aar. Det vil da være formaalstjenligt af mange Grunde med Hensyn til den kommende Tarif, at man nu fastholder en Tillægsafgift paa Vin, som ikke kan siges at være for høj i Forhold til de andre Afgifter, vi har her i Landet paa Spirituosa.

Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 29. April 1913 om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.